

BrașovÛ, 7 Februariu 1887.

Consternare pe totă linia. Foile maghiare scuipe foc și pară, șovinismii clocotesc de mână, Tisza stă să se topescă de compătirea ce l'a cuprinsă, ér partida „independenților“ declară *urbi et orbi*, că nu e solidară în cestiunea naționalităților cu Ludovic Mocsary și că desapróbă vederile lui.

Cui nu-i place dreptatea, nu-i place să audă nici vorbele ómenilor drepti.

D-lu Tisza e prea de multu timp ministru, decâtu ca să mai putem aștepta dela densusă să recunoscă, fiă măcaru într'o neînsemnată afacere, că n'a lucratu corect. Tóte ce le face densusu trebuie să fiă bune și la locul lor. Căci altfelu nu s'ar numi Tisza Kalman.

Necorectul lucréză numai naționalitățile când îi dau pace lui Tisza Kalman și prin a loră neexplicabilă indolență îi asigură așa de multu câștigarea de lauri și triumfuri în urmărirea politice maghiarismului violentu.

Fără îndoielă, numai naționalitățile sunt de vină decă ađi ministrul-președinte Tisza nu găsește pentru Mocsary decâtu numai cuvinte de compătire.

Slovacii de pildă îndură tóte lovirile guvernánților unguři în tăcere. Ei nu se mișcă, nu protestéză, nu adreséză d-lui Tisza recursuri. Acésta împrejurare ilu întărește în credința, că bine și corect procedu, elu cu organele sale, față cu Slovacii. De amărăciunea, ce nu se pronunță pe față, Tisza Kalman nu se crede datoru a ține sémă. Elu este pré încercatú cu afacerile statului, decâtu să aibă răgazú a se gândi și la ھیua de mâne, la isbucnirea de mai apoi a amărăciunii.

De aceea Mocsary, care cere a se lua măsuru de precauțiune, în locu de mulțamire întempină din partea d-lui Tisza imputarea, că este „mai Slovacu decâtu Slovacii,“ este „profetul celoru ce urăscu rassa maghiară și statul „maghiaru.“

Răpitú de efectul momentului, Tisza Kalman nu s'a gânditú la sensul ce se póte da cuvintelor sale. Nu s'a gânditú că, compătímindu pe Mocsary, din cauza compătimirei ce o nutrește acestu nobilu Unguru pentru sórtea naționalităților din țera, fără să voiescă d-sa compătimesce și pe naționalități, că n'au atáta compătire pentru statul ungaru și pentru rassa maghiară, ca să se desbrace odată de indolența loră, să se misce, să facă recursuri și apelatiuni în contra actelor de violență ale guvernului și să protesteze în gura mare, spre a desțepa pe puternicii ھیlei din ametelă și a-le deschide ochii.

Naționalitățile nemaghiare dórá vorú învăța ceva din vorbele lui Tisza și se vorú îndrepta. Dórá vorú renunța în viitoru la umilitorul și sinucidetorul rolú de a se face, de-a dreptulú séu pe cale indirectă, codorisce la toporulú, ce are menirea a tăia rădăcinile existenței lorú. Dórá nu vorú mai rămni după trista gloriă, de a li se ھیe, că lorú are să le mulțumescă Tisza rămânerea sa la putere.

Despre declarațiunea partidei „independenților“ nu putem ھیe alta, decâtu că acésta partidă, care și-a scrisu pe stégú: independința Ungariei și totuși refuză de a lua măcaru actú de dreptele aspirațiunii ale celor 11 milioane de cetățeni dintre 16, căți locuescu în acestu statú, nu merită să întrămú în vorbă serioasă cu ea.

Nici ideă n'au cei din stángra estremă cum se dobéndesce independința unui statú poliglotú. Nu sciu, séu nu vorú să scie, că Statele unite americane și Elveția numai așa și-au pututu elupta independența, că n'au identificatú interesele statului cu interesele unei singure rase, ci au făcutú ca tóte popórelé locuítore în statú să se simță bine și acasă în patria lorú, căutân-

du-și scutul și mântuirea în libertatea lorú propriă individuală și în unirea forțelor tuturor spre apărarea acestei libertăți.

Ce se ھیemú de pressa maghiară?

Ea condamnă ađi pe unu Mocsary cu aceiași înversunare, cu care se răpedise mai astă véră asupra generalului Jansky. În orbia ei pătimașă ea nu mai cunósce nici o deosebire.

Organul de căpeteniă alú guvernului, „Nemzet,“ merge până a ھیe, că Mocsary cu vorbirea sa a păcătuitú în contra „patriotismului,“ căci fost'au Maghiari, carí au servitú interesele austriace, dér ca unu Maghiaru să fi servitú vreodată interesele naționalităților, acésta până la ivirea pe scenă a lui Mocsary nu s'a mai pomenitú. Dér „Nemzet“ se mângăie, că Mocsary stă singuru între Maghiari cu politica lui și speră, că singuru va și rămâné.

A spune adevérulú simplu și neimpedecatu, fără falsificare și întorséturi iesuitice à la Tisza, a face atenți pe conaționalii séi, că grandomania ungurescă și prigonirile pornite de guvernú și de societatea maghiară în contra covérșitórei maiorități a cetățenilor espunú statulú în aceste critice timpuri la cele mai mari pericole, a voi să opresci pe celú orbú la marginea prăpastiei, unde se află, e după „Nemzet“ păcatú în contra patriotismului!

De aici ar urma, că numai celú ce face contrarulú dela tóte aceste lucră patrioticesce. Decă cei dela „Nemzet“ vréu cu totú dinadinsulú să se prăválescă în prăpastiă, mérégă înainte, dér să cruțe celú puținú pe aceia, carí în bună credință și din convingere le dau statulú să se opréscă.

Cumcă au fostú Maghiari, carí au servitú intereselorú austriace, o scimú fórté bine, ba scimú, că și ađi suntú mulți, cu „Nemzet“ în frunte, carí servescú mai bine chiar interesele Germaniei, decâtu interesele țerii lorú. Dér, ca să fiă mai mare păcatú a servi interesele cetățenilor statului, decâtu interesele străine, mărurisimú, că acésta nu-o pricepemú. Cu alte cuvinte, „Nemzet“ ھیe, că e mai mare păcatú să împărțesci pânea cu fratele tđu, care lucră și a-sudă cu tine într'o brasdă, decâtu cu străinulú.

Acéstá logică numai așa se póte pricepe, decă presupunemú, că șovinistii cu „Nemzet“ în frunte s'au hotărítú a da orí și cui orí ce, numai să nu fiă constrínși a da, ce e alú naționalităților.

Cátú pentru mângăierea, ce o are „Nemzet“, că Mocsary între Unguri stă singuru cu politica lui de naționalitate, ھیemú:

Poporulú maghiaru, care suferé și rabdă cu noi dimpreună, se va convinge ađi mâne, că lingușirea vanităților lui nationale e numai o cursă, care nu'lú face nici mai sáțulú, nici mai avutú, nici mai fericitú, ci din contră îi impune numai sarcine insuportabile; atunci va recunósce acestu poporú, că precum în trecutú sub preteculú drepturilorú țerii elú își vërșă sângele pentru privilegiile boerilorú, așa și astăđi muncesce și se luptă numai în interesulú celorú ce îi exploatéză fără milă vanitatea și credulitatea.

Atunci, suntemú convinși, vorú afla și ideile lui Mocsary nenumérați aderenți între Unguri. Numai să nu fiă prea târđiu!

Scrisórea deputatului Mocsary.

În conferința ھیută la 17 Februarie de clubulú dietalú alú partidei independente și dela 48, președintele Daniel Irányi a cetitú următórea scrisóre, prin care deputatulu Mocsary anunță esírea sa din clubulú acelei partide, și care a fostú luatá la cunoscință:

Onorate d-le președinte! În urma resoluțiunii desaprobátore ce a luat'ó clubulú, mă simțú nevoitú să declarú, că resemnezú a face parte dintre membrii comitetului esecutivú și că esú din clubú. Nu potú să nu

observú, că afirmarea cuprinsă în resoluțiune: că punctulú meu de stadiu în cestiunea naționalităților „stă în contradicere diametrală cu programulú partidei,“ nu o potú recunósce ca întemeiată. Partida a declaratú la mai multe ocațiuni și érăși de curéndú chiar, că ține strinsú la principiile egalității de dreptú. Ei bine, este minimulú egalității de dreptú, ca să le țină 'n sémá legea esistență față cu naționalitățile. — Cu distinsă stimă

Ludovic Mocsary.

Desbaterea bugetului cultelorú și instructiunii.

În ședința dela 15 Februariu a camerei deputatiilorú din Pesta, ajunse la desbatere bugetulú cultelorú și instructiunii. Raportorulú Al. Orszagh recómandă bugetulú, cu modificările făcute în cadrulú bugetului, spre primire.

Stefanú Leszko, după ce aduce tāmăfá lui Trefort, că e cultú, că deși bėtránú dér e plinú de putere și activitate, își mai ia ceva îndérétú din tāmăia, fiindú că și Trefort, ca toți ómenii mari, are slăbiciuni neexplicabile. Trefortú vrea o națiune cultă, dér ca să spară pe cei doritori d'a învăța, a inundatú scólele medii cu mulțime de cărți scolare, încátú părinții nu mai birue, și sporesce taxa scolară, și fără asta destulú de mare. Scolarii suntú prea împovărați cu materia. Ađi se imitéză numai sistemulú scolaru germanu. Ministrului nici că'i pasă a cheltui 20—30,000 fl. pentru edificarea unei scóle comunale. S'au accentuatú cuvintele: scólá de statú, confesională, comună, și s'au cheltuitú câtva timpú sume enorme pentru cea din urmă, până ce în fine s'a făcutú de statú. Scólá de statú nu corėspunde bazei religiose-etice a pozitivității, căci se învăța lucruri contrare moralei. Esistă o întreprindere de a edita cărți sub titlulú „Jo könyvek“ (cărți bune) și aceste cărți se împartú gratis scólorú pe spelele guvernului. Dér ce se cuprinde în aceste cărți? Se instrueză tinerimea în arta risipei, se istoriscesce cum Nicolau Eszterhazy 'și-a cheltuitú banii, cum a întrebuințatú note de câte 1000 fl. ca fidibuse. (Ilaritate). Situațiunea de ađi a Ungariei se represintă în versuri. Se istoriscesce o istoriă despre trei căi, unulú schiopú, unulú grasú și unulú orbú, și se ھیe că gloaba cea schiopă e poporulú, calulú celú grasú și leneșú e nobilimea și calulú celú orbú regele. (Ilaritate). Séu se istoriscesce, că regele jócă cărți, jócă „Den schwarzen Peter“ (Ilaritate) și perde mai multú în societate, dér nu face nimicú, căci elú își încașsa érăși banii prin dăr. Într'unú altú fasciculú se atacă religiunea, pe episcopulú din Vațú ilu face, că'l place mai multú pimnița decâtú biserica. (Ilaritate). Póte fi aci vorba de nobilitarea moravurilorú? Cu acéstá literatură ajunge lucrulú acolo, că tinerulú flăcáu se împușcă, fiindú că banii de buzunarú i-a cheltuitú orí iubita l'a lăsátú în baltă. Asta'i moralulú societății de ađi. Ceremú să se educe poporulú, căci atunci nu va fi disoluțiune, ci bună-stare generală.

Daniel Irányi ھیe, că din mii de milioane, ce le-a jertfitú țera, puținú s'a cheltuitú pentru scólá. E activú ministrulú, dér n'a sportitú bugetulú, ci a făcutú cheltueli peste bugetú cālândú dreptulú de bugetú alú legislativei. Întárđiandú a da scólorú subvențiunile, a adusú numérose comune în perplexitate. Pentru înființarea de scóle noué s'au destinatú în bugetú 30,000 fl. Suntú însé încă 300 comune, care n'au scólá și 1750 comune, care și trimitú copii la o scólá din comuna vecină. Unde amú fi ađi, decă amú fi adusú mai multe jertfe pentru scólá, în locú d'a cucerii provincii, unde esistența Ungariei e pusă în jocú? Oratorulú impută ministrului, că încă totú întárđiá cu introducerea libertății religiose, care e cu atátú mai necesară, cu câtú ireligiozitatea și imoralitatea se lățescú totú mai multú. Nu mai merge cu persecuțiunea evului mediu. Ađi mai multú ca orí când e necesară concordia între cetățeni, pentru ca umérú la umérú să se póta dedica serviciului patriei. (Vii aplause). Oratorulú presintă o motiune în sensulú d'a veni ministrulú cu unú proiectú de lege pentru introducerea libertății religiose.

*) Guguță séu Épă.

Ministrul *Trefortu* dice că bugetul resortului său e potrivit cu finanțele. Ar fi voit și ar fi putut face mai mult, decât ar fi dispus de mijloace materiale mai mari și de oameni mai destoinici. Introducerea libertății religioase i se opune oratorului, cestiunea raporturilor de căsătorii însă trebuie regulată, căci în afacerile de divorț (despărțenia) se întemplă lucruri, care ruinază înaintea Europei întreaga concepțiunea noastră de drept, reputațiunea noastră juridică. Cu acestu obiectu se ocupă deja ministru de justiția. Introducerea libertății religioase mă opunându mi fiind că nu vreau să plantez aci nici o nouă putere centrifugală. Sunt amici alți libertății conștiinței și aceste și există, căci în această privință nu se întrebuntescă nici o violință, nu vreau însă să introduc acea libertate, cum e în Anglia, că unu preot, decât a june în certy cu comuna, închiriază o sală și întemeiază o nouă sectă, de care în Anglia există 156, seu vinu din afară totu felul de învățaturi periculoase, precum vedem la Nazarenii, cari voescu să întemeieze aci francu și liberu secte și biserică. Decă aruncăm o privire în viața internă a religiunilor și confesiunilor existente, găsim și acolo ceva, ce periclităză unitatea statului ungaru. Acesta i motivul principalu, că sunt contra acestei libertăți religioase generale. Der sunt și puncte de vedere culturale. Căci decă imbucățim societatea din considerațiunile bisericești seu confesionale. nici o parte n'are putere d'a promova orecare scopuri confesionale. Acesta esperință o facem la Israeliți (Ignaz Zimandy: Nu există Israeliți!) Da, Israeliți, *verba valent usu*, Numesce'i cum vrei, e totu una. De când s'a făcutu ruptura între congresu și Jidovii ortodoxi, n'au absolutu nici o putere d'a promova multe scopuri culturale. Afară de asta nu vreau să lasu a se întemeia aci astfelu de secte, in care credința deșartă joca rolulu celu mai mare. Nu suntu încă la noi stările astfelu, încatu libertatea religioasă se o putem suportu fără periculul.

Ce privesce sistemulu de instrucțiune ce există aci în Ungaria, e adoptat, cu mai mari seu mai puține abateri în tota Europa. Și eu l'am găsitu introdusu. (Ignaz Zimandy: D-ta numai l'ai stricatu!) Cunoșcem defectele acestui sistem, der e mai bine așa decât să-l schimbăm mereu. Oratorulu dice că cunoșce și sistemulu celu vechiu și se laudă că a fostu totdeauna între cei dintău eminenti. Decă cărțile de scolară costă multu, nu e vina lui. Va lua măsurile energice în contra faptului, că atâtu de mulți tineri, cum au în mână testimoniulu de calificățiune, se punu în legătură cu întreprinștorii și scriu cărți scolare. Ce privesce taxa scolară, în nici o țară nu e atâtu de mică ca la noi, er copii fără mijloce, cari au pornire spre învățatură, suntu scutiți de taxă. (Ministrulu, precum se vede, nu scie că în România învățământulu e gratis și pentru celu săracu și pentru celu bogatu. — Red.) Ce privesce îngreuierea scolarilor, atărnă de tactulu profesorulu. Decă așu avea mai mulți bani la dispozițiune, de multu așu fi înființatu unu internatu după modelulu scolar normale superioare franceze, unde profesorii nu numai suntu instruiți, ci și educați. Căci avem forte buni profesori, der durere, suntu și mulți cari dau educațiune, pe când ei înșiși ar trebui să fiă educați. (Via ilaritate).

În privința școlilor comunale și confesionale observu, că ceea ce a avutu se 'm'î impune d-lu deputatu nu e așa. Nici odată n'am predicatu, că școlile confesionale suntu rele, că în locul lor trebuie să se înființeze școle comunale. Totdeauna am poruncitu organelor mele să caute, ca școlile să fiă bune, er nu să schimbe totdeauna caracterulu școlilor. Nu mi se pôte

pune în sarcina mea, că nisuiescu a înființa școle de stat nu numai acolo, unde ar cere interesulu statului și alu naționalităților, ci și acolo, unde ar cere interesulu unor confesiuni. Decă vrem să instruăm și educăm seriosu poporul, vomu fi siliți a desfintu școlile confesionale în multe locuri și mai ales în unele insule, și a înființa în locul lor școle de stat. (Vi a aprobări generale.) Vomu procede încetu cu reformele, din cauză că costă bani.

Cu privire la acea literatură de stradă, de care a vorbitu d. deputatu, totu cu literatură de stradă se va pute înlătura, der cuviinșoasă și morală.

Acum vr'o 2—3 săptămâni d. deputatu Komlossy m'a interelat, decă pentru Israeliți (Zimandy: Jidovi! (Iarmă), dicem așa dera, decă pentru Jidovi vreau să înființez unu gimnasiu deosebitu. Răspunsulu e simplu. Legea, și anume legea școlilor medii nu'mi dă nici dreptulu nici ca datoriă nu'mi impune să sporesc numărulu gimnasiilor confesionale. Decă din cerculu confesiunilor nu se produce nici o mișcare în această direcțiune (Cu Caransebeșulu nu s'a produs? — Red.), nu pot să esu eu cu unu astfelu de proiectu. Der seminarulu rabinilor are cinci clase gimnasiale ca clase de pregătire pentru cursulu teologicu, prin urmare nu pot iniția înființarea unu întregu gimnasiu. În acelu institutu nu numai Israeliți, ci și creștinii au învățatu cu mare succes. Voiu mai avu ocaziune să vorbesc. Rogu a se primi bugetulu. (Vi aprobări și eljeneri în drepta. (Va urma.)

SCRILE DILEI.

Foia coștită din Clușiu încă se declară contra părerei ce n'am datu noi în privința sentinței aduse de Tabla regescă pentru condamnarea d-lui v.-protopopu Vlassa din Indolu. Cine se amestecă în nisce lucruri ca acele, în care s'a amestecat elu, dice foia agitatore, trebuie să pôte suportu cu țăriă toate urmările. Decă cineva predică, că înainte cu 100 de ani a trăitu unu bărbatu român, care a ucis, a maltratatu, și că ne-am adunatu astăzi pentru sărbătorirea lui — acesta pôte sci, că face rău, pentru că faptele condamnabile nu se potu preamări. Celu mai bunu mijlocu pentru a-și răsbuna asupra Maghiarilor este, că se nu se „dimită“ omulu la astfelu de preamării, căci atunci nu se dă ocaziă pentru terorismu. — O, absolutștilor constituiționali și intoleranșilor, câtu de slabi sunteți, decă la amintirea numelu unu mortu vă cuprinde grôza! Cătu de neliniștită trebuie să vă fiă conștiința!

—x—

Din ordinulu vicespanului școmitatului *Torontalu*, s'a întocmitu în acestu comitatu colecte în favorea acoloru învățatori, cari suntu în stare a dovedi celu mai mare succesu în instruirea limbei maghiare și, după cum anunță „*Banater Post*“, au încursu din marele comitatu de aproape 300 comune numai 46 fl. 50. — Precum vedem, nici Șvabii nu simtu nici o bucuria d'a se maghiarisa. Colele de colectare, primite de utopiști gode, suntu unu votu de blamă, cum li se cuvine. Fiascuri și er fiascuri pretutindenea!

—x—

În adunarea (înută) înșilele aceste de reprezentanța orașului *Brașov*, Carol Schuster a interelat asupra stadiulu în care a ajunsu cercetarea contra perceptorulu suspendat Johann Thiss, care a defraudat o însemnată sumă de bani. Președintele, primarul *Brennerberg*, a răspuns, că cercetarea, fiindu forte cuprinșătoare, nu s'a încheiat încă, der e aproape de săfșit.

Ni se scrie cu data 12 Februarie n.: „Tergulu de țară în *Chișii*, în *Săcuime*, care s'a sfărșitu în Februarie n. a fostu bunu, vitele s'au vëndutu cu prețuri de mijlocu, s'au cumpăratu binișoru pentru că cumpărătorii au fostu destui de pre la Șimlulu Silvaniei și Israeliți din *Maramureșu* și din alte locuri Bucatele încă au începutu a se vinde cu prețu bunu. Cu deosebire ovėsulu are mare trecere, prețulu se urcă tare pre și ce merge. Timpulu e frumosu, n'avemuzăpadă.“

D-lu deputatu V. Maniu din Bucuresci ne trimite următorea întempinare:

D-Sale d-lui A. Mureșianu, directoru alu țiarului „*Gazeta Transilvaniei*,“ în Brașov.

Domnule directoru,

În stimatulu D-Vostre țiaru am vëndutu strecurându-se o gravă erore cu reproducerea unor cuvinte ale mele rostite în camera deputașilor din Bucuresci, cu ocaziunea discușionilor asupra interelatului d-lui Maiorescu.

Reproducerea D-Vostre dice, că cuvintele mele erau unu răspunsu la adresa băncei ministeriale.

Afirmu spre onorea băncei ministeriale și a camerei deputașilor, că cuvintulu „*Transilvania*“ nu a fostu roștitu de pe banca ministerială.

Incredințatu că veți face această rectificare, vă rog să primiți espresiunea nemărginite mele considerațiuni. Bucuresci, 5 (17) Februarie 1887.

V. Maniu.

Spre a evita, ca cetitorii nostri neinițiți în afacerea din cestiune, să nu înțelegă cumva greșitu afirmarea d-lui Maniu, observăm că în corespondența noastră din Bucuresci ce a apărutu în numărulu dela 21 Ianuarie (2 Febr.) a. e., vorbindu-se de apostrofarea adresată d-lui Maiorescu, că fără lupta partidulu liberalu d-sa „pôte că n'ar fi fostu aci decâtu unu dascălu ori unu popă la sat“, s'au đisū următorele: „O voce de pe banca ministerială a mai adăugat (la acea apostrofare) cuvintele: În Transilvania! ceea ce a făcutu pe unu d. deputatu din opoșiția (V. Maniu) să replice: „Cuvintulu de *Transilvania* n'a pututu eși decâtu din gură grecescă ori bulgărescă“.

D. Maniu declară în întempinarea de mai sus, că acelu cuvintu nu s'a roștitu de pe banca ministerială.

Luându act cu deosebită plăcere de această declarațiune, nu putem să nu observăm, că aproape toate țiarele din Bucuresci au fostu luatū notiță despre incidentulu din vorbă în același înțelesu, ce i l'a datu stimatulu nostru corespondent, și că de aceea nu ne-amu cređutu autorizați a-i trage la îndoielă respectiva comunicare, deși bucurășu amū fi doritū să o putem face.

Discursulu d-lui Kogălniceanu,

roștitu în ședința camerei române dela 24 Ianuarie st. v. a. c.

Eatū importantulu discursu, prin care distinsulu bărbatu de stat alu României și-a marcatu pozițiunea sa față cu guvernulu și cu partidele din țară:

D. M. Kogălniceanu: D-nii mei, astăzi pentru întâia oră am cerutu și eu cuvintulu în Cameră de când am reîntrat. Eu socotesc, că n'ar fi dreptu, mai alesu pentru unu Parlamentu liberalu, ca după ce unul din opoșițiunea multicoloră ia cuvintulu și interpelă pe mi-

FOILETONU.

Piperușiu Petru și Florea-nfloritul.

(Poveste din Sălagiu, comunicată de plugarul M. Bene din Supurulu de susu, scrisă de Ioan Popu Reteganulu.)

(Urmare.)

S'a luat dera să plece, der uitându-se la stejarulu celu mare, de care lu legaseră frații, își đise: biata mamă nici lemne de focu n'o fi avendū, că harnicii de frați nici lemne nu i-oru fi dusu; hai să-i ducū eu unu căturu...

Și merse la stejarulu de care fuse legatu, ilu smulse din pământ, ca pe unu morcovu, ilu luă pe umeru, cum iai o greblă bunăora, și hai cu elu spre sat.

Când era ospetulu mai poganu, când jucau și beau pe întrecute în ocolu (curte), că în casă nu mai încăpeau atunci nimeri și Piperușu Petru cu stejarulu pe umeru. Totu satulu ilu cunoscu, că dora numai de câteva țile plecase de acasă, der frații lui nu sciau ce se făc, vedându-lu cum vine cătra ei și își gândiră că acum are să i și omore.

— Bunu ospetulu la d-vostră, dice Piperușu inrându cu stejarulu celu mare pe umeru.

— Bună să-i fiă inima, điseră satenii, pe când frații lui voiră să o ia la sănătosa.

Oho! strigă Piperușu, încărău cinstișilor? În stați

o lēcă de vorbă cu mine! Frumosu fu aceea dela voi să mă lăsați dormindū în pădure și inca legatu în lanțuri ca unu hoțu? Asta-i multămita fiindu că v'am aflat, am bătutu pe smeulu, care vă omorise, până v'a înviatū, l'am omoritū pe elu să scapū satulu nostru de urgia lui, v'am umplutu de averi și v'am pusū pe drumulu cătra casă, eu, fratele vostru, așa răsplată am fostu vrednicu să aflu la voi?

Atunci frații incepură a plange și a se ruga de iertare dicendū, că numai au glumitu, că bine sciau ei, că elu atata-i de tare, de cu stejaru cu totu pôte veni până acasă. Să mai rugă și muma-sa și soru-sa și totu satulu să-i ierte, er elu fiindu omū cu inimă bună, — i-a iertatū și s'a pusū și elu la ospetū.

Când a fostu a doua țu dimineța, după ce s'au sculatū toi voioși și sănetoși, Piperușu Petru se gată de cale.

— Der unde vrēi să mergi ță, Petre, puifulu mamei! Ilu întrebă mamă-sa.

— Mă ducū, mamă, mă ducū departe, până unde voiu da de Florea-nfloritul, der de cumva l'oi putea aduce să fiă soțu soru-mi, că am auzitū că e unu voinicū de omū și ar fi pecatu să nu ne cunoșcemū.

— Da nu merge, stăi acasă, aveți voi destulă avere, insurați-vē, dragii mamei, er pe soru-ta vomū mărta-o

noi după cineva, că dora suntū destui feciori sdrapein în sat, ce să mai bați calea țerii? Stăi tu aci, în satulu țeu, între neamuri, aproape de mine, acum la bătrânețele mele, să nu-ți mai ducū atata dorulu.

Multe vorbe bune și înțelepte îi spusē maică-sa, der elu totu ca elu, decă și punea odată carulu în petri pentru ceva, apoi nu mai era omū să-l desbatiere. Iși luă dera rămasu bunu și se cam mai duse, multă lume împărăția, ca Dumnezeu să ne ția, că din poveste multă este, mândră și frumoasă, s'o ascultați și d-vostră, că cine o-a asculta, o-a învăța, er cine a dormi, se va hodini și povestea nu o-a sci.

S'a dusū, s'a dusū până a nimeritū într'o pustietate mare, de nu vedeai nimicū numai cerulu în susū și sub picioare pământulu, nici o frunță, nici unu firu de ierbă, der nimicū, ce-i nimica.

A mersū elu multu pe pustietatea aceea până a datū de unu vijū bătrān, der bătrān nu glumă, albū la pėru și la barbă ca o oie bălaie, cu o cărjă în mână dreptă, er cu cea stingă își totu ferea genele de pe ochi să vedă înainte, că așa-i erau de largi și de dese, de-i veneau până la gură și se împreunau cu barba și cu mustețile.

(Va urma.)

nistru, și după ce ministrul răspunde totei opoziții ca unicoloră, îndată se închidă discuțiunea. Ei bine, și noi avem dreptul, acei cari nu facem parte nici dintre guvernamentali, nici din opozițiunea *quand même*, să dăm cuvântul nostru. Aci este o cestiune care interesează țera întrăgă, și așa fiind, vă rog să bine-voiți a mă lăsa să vorbesc. Cu atât mai mult că eu diferi de mulți din D-văstră în privința chipului cum se discută cestiunile în actuala sesiune a Parlamentului nostru. Eu socotesc că astăzi aceia își iubesc țera mai mult decât contribuie la alinarea, er nu la excitarea pasiunilor politice. Sunt om bătrân, lăsați-mă să spun că cu mare durere am vădută cum se discută de cât-va timp în această Cameră, și când m'am rădicat din patul de durere și am revenit între d-văstră, cu durere vă spun, că n'am mai recunoscut Parlamentul. Ce? Suntem Parlamentul României? Suntem Parlamentul națiunii române? Suntem o societate română? Său, cum dicea odată Rosetti, suntem Drusi și Maroniți?...
 D. N. Dimancea: Ceru cuvântul pentru închidere.

D. M. Kogălniceanu: Am onore să declar D-lui Dimancea, că rău face să cără închiderea discuțiunii, căci, deși ar pute să-mi închidă gura astăzi, însă mâine nu. Căci am să vin cu o nouă interpelare, prin urmare, lăsați-mă să vorbesc, să-mi vârs focul, nu aruncând unt-de-lemn peste focul, ci apă.
 Voc: Să vorbescă.

D. vice-președinte: Fiind că Adunarea voesce continuarea discuțiunii, discuțiunea nu se va închide, d'or v'pun în vedere că în ordinea înscrierii e D. C. Arionu.

D. C. Arionu: Schimbă cu D. Kogălniceanu.

D. M. Kogălniceanu: D-lor, alaltăieri Camera acesă, cu 81 de bile albe și una neagră, — și sciti, că una contra e confirmarea unanimității, er nu denegarea, — a venit și a votat cinci milioane cerute de guvern în interesul apărării țării, și am convingerea că această Adunare, care pe tărâmul cestiunilor din intru se certy cum vedeți D-văstră, și vine până la cușite, ori de câte ori se atinge de binele țerei va vota cu aceeași unanimitate indoită, întreită decât a votat alaltăieri. Votul de alaltăieri arată că opozițiunea care se agită atât de mult în cestiunile din intru, când se atinge de cestiunile din afară, de apărarea țerei, nu se dă inapoi ca să dea ajutorul guvernului.

D-lor, eram bolnav și, în timpul bôlei mele, camera în unanimitate mi-a dat o recompensă națională; aceea pentru mine mi-a impus obligațiunea ca, cât voi trăi, să nu fiu cu pasiune și cu părtinire, ci să caută cât se poate mai mult, mai ales în fața imprevizabilor din afară, să spun bătrânescul meu cuvânt, cerându-ve să discutăm cu francheț și lealitate, ca fii ai aceleși țeri.

Pe când mă aflam bolnav ceteam jurnale, și cu mare părere de rău am vădută, că sub guvernul liberal, acei cari în acest Parlament luau cuvântul și se pronuntau contra guvernului liberal, nu erau conservatori, căci conservatorii sunt foarte puțini, nici nu știu, decă este veritabil adevărat, adevă vechi conservator; aci sunt câțiva din acei, cari se numesc junimiști; până în an acesta d-lor au făcut un fel de opozițiune, iertați-mi să dică cuvântul, o opozițiune foarte blândă, plină. Să mă ierte d. Carp, decă voi spune că d-sa a venit în iacare an cu câte un discurs în privința băncii, a etalonului de aur și în privința comunei. d. Maiorecu a rădicat cestiunea mai sus, și, cu multă blândețe vine și pune câte o temă constituțională. D-lor, nu veți bănuși, că eu părtinesc pe conservatori și pe junii conservatori, domnia-lor mă onorează cu o foarte mare antipatiă; și eu sunt dator să declar la rândul meu cum că, în strimtorarea minței mele, eu nu doresc ca după d. Ionu Brătianu să vină junimiștii la putere. (Aplause, ilaritate).

În anul trecut erau numai veri o patru, cinci opozanți în cameră, era amicul meu d. Pallade d. Butculescu, d. Rădulescu și eu; așa de puțini opozanți erau; încât nu găseam cinci ca să subscriem un amendament al nostru; și ne trebuia să punem mare energiă pentru a fi ascuțați. Însă de atunci s'au schimbat lucrurile; când am venit adă aci, am vădută că s'au înmulțit opozițiunea, că sunt vre-o 40 și 45. M'am întrebat: care se fiă cauza? De unde vine această? Și mai ales m'am îngrijat foarte mult, fiindcă sunt liberal.

Vă dicea câte ceva: cum? Kogălniceanu liberal! Da, liberal, și am patentă că sunt liberal, cea patentă este dată la Concordia, unde reșosatul Rosetti a recunoscută că 2 Maiu a fost un mijloc de a ajunge la democrație. La cea patentă dată la Concordia (în), și cu densă me prevaleză către d-văstră că sunt liberal. Der mai am și alte documente de liberal. Până la 1862, până la unirea definitivă, nu veți tăgădui că am fost șeful partidului liberal din Moldova. După ce s'au făcut unirea și am venit aci, îndată s'au unit conservatorii de acolo cu cei de aci, iertați-mi expresiunea populară și puțin parlamentară, cum se dice, îndată s'au mirosit. Asemenea și liberalii s'au unit. Eu, șeful partidului liberal din Moldova, am găsit aci pe șeful și pe șefii partidului liberal de aci, pe d-lu Rosetti și pe d-lu Brătianu. Domniele-lor erau șefii unui partid liberal mai numeros și mai bine organizat decât cel din Moldova, și avu pentru densii capitala țerei; reprezentă o foarte mare orașul București, oraș eminamente liberal, eminamente român și partidul liberal l'au avea. Prin urmare am dăsu: am experiența mea, am trecutului meu, am meritul meu mai mult și mai puțin; der în regulul parlamentar se lucră și se votează cu majorități, și astfel m'am închinat d-lor Brătianu și Rosetti, cari reprezentau o valoare parlamentară mai mare, și de aceea am primit să fac parte din ministerul d-lui Brătianu sub președința d-lui, deși eu eram mai bătrân.

Eu der, vechiul, bătrânul liberal, când am vădută intrând în această cameră pe acei junii liberali pe cari, nu guvernul, după cum dicea d-lu Stătescu, ci partidul liberal, cum dicea d-lu Brătianu, i-a adus în

parlamentul, m'am întrebat pentru ce i-a adus? Fi-va pentru ca să sporască numărul voturilor? Nu, n'avea trebuință, căci ați vădută că alaltăieri s'au votat o moțiune de incredere cu 105 voturi; der pentru că din generațiunea vechiă nu mai sunt decât frații Brătieni, Nicolae Ionescu și eu, și câțiva alții puțin mai tineri decât noi, și pentru că nu trebuie ca deodată cu bătrânii să dispară și partidul liberal, aducerea tinerilor aci a fost ca să întemeieze continuarea partidului liberal, ca acestu partid să se mențină și după ce bătrânii voru dispără.

Etă der, după părerea mea, legitimarea aducerei în Cameră a tinerilor de valoare de cari astăzi se glorifică tribuna română.

Der care este cauza, și aci este grija mea, că acești tineri s'au deslăpă de partidul liberal guvernamental? Care este cauza că acești tineri sunt astăzi cei mai violenți dintre opozanți? Onor. d. Stătescu a dăsu că d-lor facu opozițiunea pentru ca să aibă gloriola ce dă opozițiunea. Eu cred din contră, că a face parte din opozițiune nu este a te glorifica, cum se glorifică acei, cari capătă decorațiuni; eu cred că este cu totul altfel. Causa care a făcut pe acești tineri să se retragă din cercul partidului liberal guvernamental trebuie să o căutăm aiurea.

Domnii mei, reșosatul Rosetti, cu care de multe ori am fost în luptă, der la cestiuni mari totdeauna împreună, dicea unu cuvânt; el dicea: noi liberalii avem o biserică foarte largă, ușile noastre și ferestrele noastre sunt deschise și primim pe oricine vine...

D. ministru alu justiției, Eug. Stătescu: cine vră să între, între; cine vrea să iasă, iasă; er pe mișei îi dau afară.

D. M. Kogălniceanu: Eu vă mărturisesc, că partea cea din urmă n'am audut-o la Rosetti. Der când d. ministru de justiție ar fi hotărât să facă acesta, îi promis, că mulți din cei vechi s'ar întorce înderăt în partidul liberal guvernamental...

D. ministru alu justiției, Eug. Stătescu: Eu vă potu asigura că ceea ce am dăsu sunt cuvinte textuale, pe cari le-am audut din gura reșosatului Rosetti.

D. M. Kogălniceanu: Vă sunt recunoscător și de cuvintele acestea, căci voi profit de d'nsule.

Rosetti dicea: în partidul liberal avem o biserică largă, cu ușile deschise și cu ferestre deschise; și când dicea acestea, Rosetti nu era la guvern. Cu cât mai mult se lărgesc acea biserică când partidul liberal este la guvern, atunci negreșit, D-lor, nu veți tăgădui că mulțimea noșilor ar trebui să fie mai mare, fiind că chiar la biserică lui Dumnezeu, popa la sfârșit aduce anafora; der cu cât mai mult când a venit partidul liberal la guvern, inchipuiți-ve ce anafora era. (Iaritate.)

Reșosatul Manolache-Kostaki califică această anafora, traista cu găuțe. (Iaritate.)

Au intrat mulți atunci, nu din cauza principiilor, ci din cauza anaforei, și a intrat un număr așa de mare, încât a dat afară pe mulți din cei vechi.

D. ministru alu justiției, Eug. Stătescu: cari adică s'au dus fiind că nu mai găsiau anafora? (Iaritate.)

D. M. Kogălniceanu: Nu, pentru că decă se isprăvea anafora, nu era să aveți atata imbulzală; der tocmai pentru că era anafora, au intrat mulți din acei pe cari d. ministru alu justiției preinde că i-a calificat reșosatul Rosetti așa cum eu nu audisem deladensul.

Eu, Domnilor, ca moldoveanu, mi aduc aminte că astăzi în fiecare județ din Moldova sunt o mulțime de liberali prigoniți și maltratați ca vai de ei. (Aplause din partea opoziției.)

Prin urmare etă ce a făcut, cred eu, pe mulți din Adunare să dică: der ore mai suntem noi partidul liberal? Apoi pentru ce noi tinerii să intrăm în această biserică și să ne facem solitari cu păcatele bătrânilor? Etă cum explic eu această recrudescență din partea tinerimei, această violență, care până la un punct ore-care își are și ea înțelesul ei.

D-lor, acesta m'a făcut pe mine să mă îngrijesc; căci, ori cum se fie, sunt calul de bălăla care, când trămbițașul sună, merge de se pune la rând. Vă mărturisesc că m'a durut foarte mult când am vădută pe D. Brătianu, cu care am avut onore să fiu colegu în mai multe rânduri, m'a durut, când am vădută că atacă pe proprii săi soldați; și erași m'a durut foarte mult când am vădută cum că conservatorii întrebunțeză în contra partidului liberal armele, cari noi odată le-am întrebuințat în contra lor.

(Va urma.)

Creditul pentru armata română.

(Ședința dela 5 Februaru.)

D. E. Costinescu, raportor, dă cetire raportului și proiectului de lege prin care se deschide pe sema ministerului de resbel un credit estra-ordinar de 30,000,000 lei pentru complectarea echipamentului armatei spre a fi gata în casă eventuală de iscarea v'unui răboiu, d'a garanta neutralitatea teritorului nostru.

D. I. C. Brătianu, primul-ministru, declară că acestu credit va servi la garantarea neutralității țerei noastre în casul când s'ar face răboiu între două puteri și acestea ar voi să strămute teatrul răboiului pe teritorul nostru. D-sa dice că pacea Europei pare amenințată, căci toate puterile mari se înarmază; prin urmare, adauge primul ministru, și noi trebuie să fim pregătiți spre a ne apăra țerișora. D-sa termină rugându adunarea ca să voteze acestu credit, mulțămindu totu odată inițiatorilor, cari s'au grăbit să-l propue. (Aplause.)

D. N. Ionescu, relevând vorbele primului ministru,

d'a ne putea apăra țerișora la timp, dice că nu cu asemenea vorbe dulci se pote servi în parlament, când e vorba d'o asemenea gravă cestiune, cum e de exemplu pregătirea d'a intra în răboiu. Decă e v'runu duell între puterile cele mari din Occident, ce ne privesce pe noi? D-sa dice că vorbele: complectarea armamentului sunt improprii și nu potu înșela pe nimeni. Vorbindu mai deunăci cu ministrul de răboiu despre această cestiune, dice d-sa, mi-a spus în modu categoric, că suntem gata de răboiu. Așa der nu e vorba, nu pote fi de complectarea armamentului, ci d'o adevărată intrare în răboiu.

D-sa vorbindu apoi de situațiunea incurcată din Orient, unde este vorba despre un răboiu de influență, întreabă, care răboiu ne amenință? Celu din Occidentu și celu din Orientu? D. Ionescu cere mai multe lămuriri în această privință. D-sa sfârșesce sfătuindu pe guvernul ca să nu sparie lupul cu pielea oii și că decă are necesitate d'acestu credit să motiveze altfel cererea: căci astfel cum e motivată, n'o va vota. (Aplause.)

D. generalu Leca, foarte emoționat, cere ca majoritatea și minoritatea să voteze acestu credit, fiindu vorba de apărarea țerei.

D. Kogălniceanu vorbește în contra închiderii, discuțiunii, care s'a cerut, dicendu că este vorba de 30,000,000 lei, cari trebuiesc luate din spinarea țerei și trebuie să se discute cu maturitate această cerere.

C. Ciocazanu vorbește pentru închidere, dicend că se tratăză despre apărarea țerei și nu mai incupe discuțiune.

Se puse la votu închiderea și se primesc. Pundu-se la votu luarea în considerațiune a proiectului, se primesc cu 98 contra 23 voturi și două abțineri. Se citește proiectul.

D. P. Carp cere cuvântul pentru a explica motivul, care a făcutu pe minoritate să voteze în contra acestui credit. Elu este, dice d-sa, pentru că s'a propus din inițiativa majorității și astfel nu-și ea guvernul responsabilitatea după cum ar fi trebuit. Cum vine un deputat din majoritate și propune votarea a 30,000,000 pentru garantarea neutralității? Der votarea acestui credit, astfel propus, sunteți d-văstră siguri că ne garantăză neutralitatea și că nu e tocmai din contră un semnal în afară de provocațiune.

Neutralitatea în ori ce casă nu pare posibilă și nici o doresc. Der în fața acestui credit mă simt dator să întrebu pe guvern, pentru ce se dă la o parte, când ar trebui să vină el și să ia inițiativa și răspunderea acestui proiect? Pentru că este tendința guvernului d'a se sustrage dela o asemenea răspundere, lăsându această răspundere acelora, cari n'au și nu potu avea nici o răspundere. D-sa conchide că pentru aceste considerațiuni va vota în contra creditului.

D. Kogălniceanu dice că acum câteva zile s'au votat 5,000,000 totu pentru aceleși considerațiuni pentru cari astăzi se cer 30,000,000. Atunci însă venindu guvernul cu cererea, din inițiativa sa, ti s'a acordat în unanimitate de Cameră. Astăzi însă, dice d-sa, guvernul s'asculde la spatele majorității, și minoritatea nu voesce să se înescă cu ea. Venindu apoi la vorbele d-lui Carp, cum că neutralitatea nu e posibilă și că nici n'o doresce, dice că tocmai acestea l'au îngrijit, de orece tocmai acestea potu fi și sentimentul guvernului.

Cum stăm noi astăzi, întreabă d-sa? Decă guvernul n'o pote spune în Cameră, ar pute s'o spus numai unei restrinse delegațiuni a ei. Căci controlul Camerei nu pote lipsi politicei esterne a guvernului. Recunosce patriotismul d-lui Brătianu. Der nu e de ajuns în asemeni cestiuni numai patriotism și inimă; trebuie și multă cugetare. Pentru ce acum trei zile în locu de 5 milioane nu s'au cerut mai multe? Fi-va situațiunea din afară mai grea decât atunci? Nu cred, dice d-sa. Mie imi pare, dice oratorul, că această cerere e mai mult o manifestațiune, care se producă efect pe granițe.

D. I. C. Brătianu, primul-ministru, dice că deși acestu credit e produs din inițiativa parlamentară, totă răspunderea însă e a guvernului. D-sa mărturisescă că prin acestu vot voiesce să facă o manifestare în afară pentru a se vedea că România voesce să trăiescă și că este decisă a-și apăra existența, (Aplause.)

D. Nicorescu: De voiți să faceți o astfel de manifestațiune, faceți apelul la țera prin alegeri. (Sgomot, protestări.)

D. primul-ministru I. C. Brătianu mai adauge câteva vorbe sfârșindu că România trebuie să fie gata și stremii s'o scie gata, decisă pentru a-și apăra teritorul și independința prin sângele filor și. Creditul se votează cu 99 voturi fiindu contra 11. Senatul încă a votat proiectul.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor respobnsailu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 19 Februarie st. n. 1887

Rentă de aur 5%	96.70	Bonuri croato-slavone . . .	104.50
Rentă de hârtie 5%	86.15	Despăgubire p. dijuna de vin ungh.	—
Imprumutul căilor ferate unghare	146.30	Imprumutul cu premiu ungh.	116.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (1-ma emisiune)	95.50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (2-a emisiune)	126.—	Renta de hârtia austriacă	77.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (3-a emisiune)	114.—	Renta de arg. austr.	79.85
Bonuri rurale unghare	104.—	Renta de aur austr.	108.95
Bonuri cu cl. de sortare 104.—	104.—	Losurile din 1860	130.75
Bonuri rurale Banat-Ti-miş	104.—	Acțiunile băncii austro-ungare	845.—
Bonuri cu cl. de sortare 104.—	104.—	Act. băncii de credit ungh.	270.—
Bonuri rurale transilvane 105.—	105.—	Act. băncii de credit austr.	276.—
		Argentul — Galbini împărătesci	6.04
		Napoleon-d'ori	10.14
		Mărci 100 imp. germ.	62.85
		Londra 10 Livres sterlinge	128.60

Cursul pieței Brașov
din 12 Februarie st. n. 1887.

Banconote românești	Cump. 8.45	Vend. 8.47
Argent românesc	8.42	8.44
Napoleon-d'ori	10.09	10.13
Lire turcesci	11.40	11.44
Imperiali	10.40	10.44
Galbeni	5.99	6.04
Serisurile fonc. „Albina”	101.—	102.—
Ruble Rusești	116.—	117.—
Discontul	7—10%	pe an.

Importantu

pentru **proprietari de domenii și păduri!**

Cu măsurarea geometrică, precum și eventualu cu esoperarea de planuri economice pentru moșii mai estinse și păduri se însărcinează cu prețuri estine

Friderick Schunn.
Sibiu, Rossplatz Nr. 7.

INVITARE.

Sâmbătă în 14 (26) Februarie 1887
Reuniunea română de gimnastică și de cântări
aranjează
în Sala hotelului Nr. 1.
unul
Balù-Calicotù.

Intrarea este condiționată de stricta observare a toaletei umătoare:

Pentru damele dansătoare:

1. Haina de Cretonne după modelu.
2. Coloarea rosa seu albastră cu desin.
3. Garnitura hainei din aceeași stofă.
4. Podoba pe capu o singură flore.

Pentru domni:

1. Toaletă neagră de bału.
2. Legătura albă.
3. Mănuși a be seu paille.

In numele Reuniunii
Comitetulu arangeatoru.

Stofele prezente sunt deja comandate și se află de vânzare la firmele M. & L. László și la Frații Simay, unde se află expuse și modele de haine. Prețul biletilor de intrare 1 fl. 50 cr. de persoană; se află de vânzare pe baza acestei invitații la numitele două firme, la libr. N. Ciuru și sera la cassă. Locurile pe galeria 1 fl. 50 cr. de persoană.

9235/1886. t. k. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Avram Nicolae végrehajtatónak néhai Florea George végrehajtást szenvedő elleni 60 frt. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő hólbáki határon fekvő a hólbáki 71 sz. tjkvbén A + 1313, 1414, 1347, 1348, 1361 1/2 és 1362 1/2 helyrajzi számu fekvőkre az árverést 305 frt. ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneti megjelölt ingatlan az 1886. évi Február hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor a hólbáki község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árnal is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 30 frt. 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassón, 1886. évi Deczember hó 11-ik napján.
A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.
Deési, elnök.
Jakab Alajos, jegyző.

„Albina institutú de creditú și de economii“ în Sibiu.

CONVOCARE.

Domni acționari ai „Institutului de credit și de economii Albina“ se învitat prin această în virtutea §-lui 20 alu statutelorú societătii la

a XIV Adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu la **29 Martie 1887 st. n.** înainte de aměđi la 10 óre în casa institutului (Strada Bauer Nr. 1.)

Obiectele:

- Raportulú anualú alú direcțiunii; Bilanțulú anului 1886 și raportul comitetului de supraveghiare.
- Distribuirea profitului realizatú, conformú bilanțului.
- Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
- Ficsarea prețului marcelorú de presentă pe anulú curentú.
- Alegerea alorú doi membrii în consiliulú direcțiunii în loculú acelorú doi, alú cărorú mandatú a expiratú în sensulú §-lui 36 din statute, și substituirea prin alegere a unui membru reposatú dela ultima adunare generală încóce. (§. 37.)

Domni acționari, cari în sensulú §§. 22, 23 și 24 din statutele societătii voescú a participa la adunare în persoană seu prin plenipotențiatí, suntú rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile lorú și eventualú dovedile de plenipotență celú multú până **Vineri în 25 Martie a. c. st. n. 6 óre p. m.**
Sibiu, în 11 Februarie 1887.

Direcțiunea Institutului.

Nr. 1911/1887. **Publicațiune.** 1—3

Toți acei cari, în sensulú §-lui 5 din instrucțiunea legi pentru glotași, dorescú a ocupa vr'unú postú de ofițerú, medicú seu funcționarú la glóte, se provóca prin această a așterne petițiunile lorú respective până la 5 Martie a. c. seu la primăria locală, seu imediatú la comandamentulú cercualú Nr. 77 de glóte din locú.

Petițiunile suntú a se instrui cum urměză:

- Foști ofițeri au a presenta certificatulú lorú de esire din serviciu, respective a aráta corpulú de armatá, la care au servitú în urmă.
- Foști suboficieri (cu deosebire voluntarii pe unú anú) au a aráta corpulú de armatá din care s'au eliberatú și pozițiunea lorú cetățenescă actuală.
- Acele persoane civile, cari se bucurá de o reputațiune escelentă, nepátată și patriotică, au a presenta pe lângá arátarea pozițiunii lorú cetățenesci și actulú de botezú.

Brașovú, în 19 Februarie 1887.

Magistratulú orășenescú.

Tipografia ALEXI, Brașovú.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de învătótorú în Clasa I-mă la școla confesională gr. cat. din Borgotiha în Vicariatulú Rodnei, devenindú vacantú, prin această se escrie concursu până în 26 Faurú a. c. st. n. pe lângá următóarele emolumente: salarú anualú 200 fl. v. a. din fondulú scolasticú, locuință liberă în edificiolú școlei și lemne de focú.

Doritorii de a ocupa acestú postú au a-și trimite recursele sale, cu testimoniulú de cvalificațiune în limba maghiară, îndreptate către senatulú scolasticú localú din Borgotiha.

Din ședința senatului scolasticú gr. cat. ținută la 7 Ianuarie 1887.

Ioanú Boariu, notariu.
Moisa Popp, președintele senat. școl. 2—2

Avisú d-lorú abonați!

Rugámú pe d-nii abonați ca la reînóirea prenumerațiunii se binevoiască a scrie pe cuponulú mandatului postalú și numerii de pe fășia sub care au primitú diarulú nostru până acuma.

Domni ce se aboneză din nou se binevoiască a scrie adresa lámuritú și se arate și postaultimă. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se potú face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușorú prin mandate postale.

Adresele ne rugámú a ni se trimite esactú arátandu-se și posta ultimă.

Prețulú abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

- pe trei luni 3 fl. —
„ șese luni 6 fl. —
„ unú anú 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

- pe trei luni 10 franci
„ șese luni 20 „
„ unú anú 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“